

Presse og Information

Den Europæiske Unions Domstol
PRESSEMEDDELELSE NR. 201/21
Luxembourg den 11. november 2021

Dom i sag C-214/20
Dublin City Council

Domstolen præciserer begrebet »arbejdstid« for en periode med vagttjeneste uden krav om ophold på arbejdsstedet

MG, en deltidsbrandmand ansat på deltid af Dublin City Council (byrådet i Dublin, Irland), stod i henhold til en ordning for vagttjeneste uden krav om ophold på arbejdsstedet til rådighed for korpset ved den brandstation, hvor han var blevet uddannet. Han havde pligt til at deltage i 75% af dette korps udrykninger og havde mulighed for at afholde sig fra at deltage i de resterende. Uden at være forpligtet til i vagtperioderne at være til stede på et bestemt sted skulle MG, når han modtog et nødopkald med henblik på at deltage i en udrykning, nå frem til brandstationen inden for en maksimal frist på ti minutter. Perioden med vagttjeneste uden krav om ophold på arbejdsstedet varede i princippet 24 timer i døgnet 7 dage om ugen og var kun afbrudt af ferieperioder og perioder, hvor det på forhånd var meddelt, at vedkommende ikke stod til rådighed.

MG havde imidlertid tilladelse til at udøve en erhvervsmæssig beskæftigelse, for så vidt som denne beskæftigelse ikke overskred 48 timer om ugen i gennemsnit. Han udøvede derfor beskæftigelse som taxachauffør for egen regning.

Da MG var af den opfattelse, at de timer, hvor han var på vagttjeneste for sin arbejdsgiver, skulle kvalificeres som »arbejdstid« som omhandlet i den irske lov om tilrettelæggelse af arbejdstiden og direktiv 2003/88¹, indgav MG en klage herover til Workplace Relations Commission (kommissionen for forhold på arbejdspladsen, Irland). Eftersom denne klage blev afvist, anlagde han sag ved Labour Court (arbejdsret, Irland).

MG anførte, at han altid skulle være i stand til hurtigt at reagere på et nødopkald, hvilket forhindrede ham i frit at hellige sig familiemæssige og sociale aktiviteter samt sin erhvervsmæssige beskæftigelse som taxachauffør. Ved at pålægge en vagttjeneste 24 timer i døgnet 7 dage om ugen og ved at nægte at anerkende, at timerne med vagttjeneste udgjorde arbejdstid, tilsidesatte byrådet i Dublin reglerne om daglig hviletid, ugentlig hviletid og maksimal ugentlig arbejdstid.

Domstolen, der blev forelagt præjudicielle spørgsmål af den irske arbejdsret, præciserer bl.a. i hvilket omfang perioder med vagttjeneste uden krav om ophold på arbejdsstedet kan kvalificeres som »arbejdstid« i henhold til direktiv 2003/88².

Domstolens bemærkninger

Først bemærker Domstolen, at alle perioder med vagttjeneste, herunder dem uden krav om ophold på arbejdsstedet, hvorunder de begrænsninger, der er pålagt arbejdstageren, er af en sådan art, at de objektivt set og i meget betydeligt omfang påvirker dennes mulighed for i disse perioder frit at disponere over den tid, hvorunder dennes faglige tjenesteydelser ikke er påkrævet, og at hellige

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4.11.2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EUT 2003, L 299, s. 9).

² Artikel 2, nr. 1), i direktiv 2003/88.

sig sine egne interesser i denne tid, er omfattet af begrebet »arbejdstid«, der er anført i artikel 2, nr. 1), i direktiv 2003/88³.

Dernæst giver Domstolen den forelæggende ret indikationer med henblik på den forelæggende rets vurdering af, om MG er underlagt sådanne større begrænsninger.

I denne henseende bemærker Domstolen, at den mulighed, som MG har for at udøve anden erhvervsmæssig beskæftigelse i sine perioder med tilkaldevagt, udgør en vigtig indikation af, at bestemmelserne om ordningen for tilkaldevagter uden krav om ophold på arbejdsstedet ikke pålægger denne arbejdstager større begrænsninger, der i betydeligt omfang påvirker forvaltningen af vedkommendes tid, forudsat at det viser sig, at de rettigheder og forpligtelser, der følger af hans ansættelseskontrakt, kollektive overenskomster og bestemmelser i den pågældende medlemsstat, er udformet på en måde, der gør det muligt faktisk at udøve en sådan beskæftigelse i en væsentlig del af disse perioder.

De omstændigheder, at MG ikke på noget tidspunkt skal befinde sig på et bestemt sted i løbet af perioderne med vagttjeneste, at han ikke er forpligtet til at deltage i alle de udrykninger, der finder sted fra den brandstation, hvor han gør tjeneste, idet en fjerdedel af disse udrykninger i det foreliggende tilfælde kan finde sted uden hans deltagelse, og at det er tilladt for ham at udøve en anden erhvervsmæssig beskæftigelse, kan udgøre objektive forhold, der gør det muligt at antage, at han er i stand til i overensstemmelse med sine egne interesser at udføre denne anden erhvervsmæssige beskæftigelse i løbet af disse perioder og at afsætte en væsentlig del af tiden i disse perioder hertil, medmindre den gennemsnitlige hyppighed af nødopkaldene og varigheden af udrykningerne forhindrer den faktiske udøvelse af en erhvervsmæssig beskæftigelse, der vil kunne forenes med ansættelsen som deltidsbrandmand.

De organisatoriske vanskeligheder, som kan følge af de valg, som den pågældende arbejdstager træffer, såsom valget af bopælssted eller stedet for udøvelsen af en anden erhvervsmæssig beskæftigelse, der kan befinde sig mere eller mindre langt fra det sted, som han skal være i stand til at nå frem til inden for den fastsatte frist i forbindelse med hans ansættelse som deltidsbrandmand, kan ikke tages i betragtning.

Domstolen konkluderer derfor, at artikel 2, nr. 1), i direktiv 2003/88 skal fortolkes således, at en periode med tilkaldevagt uden krav om ophold på arbejdsstedet, som udføres af en deltidsbrandmand, under hvilken periode denne arbejdstager med arbejdsgiverens tilladelse udøver en erhvervsmæssig beskæftigelse for egen regning, men som i tilfælde af nødopkald skal møde på den brandstation, som denne er tilknyttet, inden for en maksimal frist på ti minutter, ikke udgør »arbejdstid« som omhandlet i denne bestemmelse, såfremt det følger af en helhedsvurdering af alle omstændighederne i det foreliggende tilfælde, at de begrænsninger, der er pålagt den nævnte arbejdstager i denne periode, ikke er af en sådan art, at de objektivt set og i meget betydeligt omfang påvirker dennes mulighed for i den nævnte periode frit at disponere over den tid, hvor dennes faglige tjenester som deltidsbrandmand ikke er påkrævet.

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retstvist. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse, der på tilsvarende måde er bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

³ Dom af 9.3.2021, Stadt Offenbach am Main, sag [C-580/19](#) (jf. [pressemeddelelse nr. 35/21](#)).